

14. የመንፈስ ፍሬ

ጥቂት ሰዎች በዚያ በበጋ ውርጭ ጊዜ ከወደቡ ዳር በሚገኘው የመርከብ ጣቢያ ውስጥ እስከ አሥራ አንድ ሰዓት ድረስ እየተጠባበቁ ነበር። ሰዎቹም ከሌሎች ጋር በመሆን ከመርከቡ ላይ የተጫኑትን ዕቃዎች እንዲያወርዱ ተመርጠው ነበር። ይህም የሚከናወነው ከመሬቱ ወደ ጀልባዬቱ፣ ከዚያ ደግሞ ወደ መርከቡ በሚያሸጋገረው ጣውላ ላይ የዕቃ ጋሪ በማመላለስ ነበር። ከሠራተኞቹ መካከል እነርሱ የማያውቁት አንድ እንግዳ የሆነ የወንጌል አገልጋይ ነበር። በዚያ ስለሚኖሩት ሠራተኞች ከባድ ሸክም ስለተሰማው፣ ከእነርሱ ጋር ለመገናኘት የሚችለው አብሮአቸው ሲኖርና ሲሠራ እንደሆነ ተገነዘበ። ከቤቱ ከመውጣቱ በፊት ትኩስ ሻይ እንኳ ሳይቀምስና ካፖርት ሳይደርብ ልክ እንደነበሩ ለብሶ ወደዚያው ሄደ። ይህንንም ያደረገው በዚያች ዕለት በወደቡ ለሥራ ተሰልፈው የሚጠብቁ ሰዎች፣ ትኩስ ሻይ ለመጠጣትና ባመዛኙ በቂ ልብስ ለማግኘት ያልታደሉ መሆናቸውን ስለሚያውቅ ነበር።

ሥራውን ከመጀመሩ በፊት በነበሩት ቀናት፣ እንግዳ ሆኖ መኖር ምን እንደሚመስል ተማረ። «ሥራ ለማግኘት» በቅዝቃዜና ውርጭ መሀል ቀኑን ሁሉ ቆሞ «ሥራ የለም» መባል ምን ስሜት እንደሚያመጣ ተረዳ። እነዚህ ሰዎች ቀኑን ሙሉ ጠብቀው፣ ሥራ የለም ተብለው ምንም ነገር ወደሌለበት መኖሪያቸው ቢመለሱ፣ ቱራሽ ዳቦ ከሌላቸው ራብተኞች ቤተሰቦቻቸው ጋራ መፋጠጥ ብቻ ነበር የሚጠብቃቸው።

በዚህ ዕለት ግን ዕድሉ ሰመረለትና ወንጌላዊው ሥራ አገኘ። ዕቃ ሲያመላልስ ቆይቶ በአሥራ ሁለተኛ ጉዞው ላይ ዕቃ የተከመረበትን ጋሪውን እየገፋ በጣውላው ላይ ሲሄድ፣ ጣውላው ይነቃነቅ ጀመር። በዚህም ጊዜ እገርቹ ጣውላውን በመሳታቸው ውኃው ውስጥ ወደቀ፤ ከዚያም የሳቅ ውክታ ባካባቢው አስተጋባ።

ንደቱን እንደምንም ተቆጣጥሮ፣ ከወደቀበት በእግሩ ለመነሣት ይጥር ጀመር፤ ይህንንም ሲያደርግ ፈገግታ አልተለየውም ነበር። ከሠራተኞቹ አንዱ (ጣውላውን በማነቃነቅ እንዲወድቅ ያደረገው) «ሰውዬው ውኃው ውስጥ ወደቀ» ብሎ ሮሽና እየሳቀ ዝም ብሎ ቆመ። በጭቃው ውስጥ አንድ በመልካም ችርነት የተላበሰ መንፈሳዊ ሰው ሲታገል እያየ፣ አማራጭ እንዳጣ ሲያውቅ ባዶ ሣጥኖችን ወደ ጭቃው እንዲወረርና ከዚያም ሰውዬውን ለማውጣት ዘሉ እንዲገባ በውስጡ የሆነ ስሜት

ገፋፋው። ሰውዬውን ከውኃው በማውጣት የማዳን ተግባር ለመፈጸም መጀመሪያውን የገፋፋው መንፈስ ቅዱስ መሆኑ ለወንጌላዊው አገልጋይ ተረጋገጠለት።

በመጀመሪያ እንዲወድቅ ያደረገው ሰውዬ ወንጌላዊውን ወደ ሣጥናቹ እንዲወጣ እየረዳ «ይችን ደኅና ተቋቁመሃታል ጉበዝ!» አለው። አነጋገሩ ሁልጊዜ መርከብ እንደሚያራግፉና እንደሚጭኑ ሰዎች አይመስልም ነበርና ወንጌላዊው፥ «በዚህ ሥራ ላይ ብዙ የቆየህ አትመስልም» አለው።

ከባላንጣነት ወደ ነፍስ-አዳኝነት የተቀየረው ጠላት «አንተም እንደ እኔው ነህ» ሲል መለሰለት። ወንጌላዊውም «ልክ ነህ» በማለት ተስማማና ሰውዬውን ወደ ክፍሉ ይዞት ሄደ።

እየተጫወቱ ሳለ፥ ሰውዬው በአንድ ወቅት የታወቀ ዶክተር እንደ ነበርና ዳሩ ግን አብዝቶ ከመጠጣቱ የተነሣ ግሩም የሆነ ማለፍያ ሥራውን፥ ሚስቱንና ቤተሰቡን እንዳጣ ለወንጌላዊው ሲገልጽለት ተገረመ። ከዚህ በኋላ ሰውዬውን ወደ ክርስቶስ መራው፤ በመጨረሻም ከቤተሰቡ ጋር ሲቀላቀል ለማየት በቃ።

ምናልባት የመንፈስ ፍሬ ማለት ይገባል ሳይሆን አይቀርም። ሕይወት ሁልጊዜም ወላንሳ ቢሆን፥ ሰዎች ሁልጊዜም ምቹና ትሑታን ቢሆኑ፥ ምንም ዓይነት ራስ ምታት ባይገጥመን፥ በድካም መሣል ወይም ውጥረት የሚባል ነገር ባናውቅ፥ የመንፈስ ፍሬ ላይታወቅ ይችል ነበር።

ይሁንና ሕይወት ሁልጊዜም አንድ ዓይነት አይደለችም። ሕይወት በችግሮችና በአድካሚ ማዕበሎች ስለምትኖወጥ፥ ይበልጥ የመንፈስን ፍሬ እንሻለን፤ እግዚአብሔርም ሌሎችን ሰዎች ወደ ክርስቶስ ለማምጣት በሕይወታችን ውስጥ የሚሠራው በዚህ ጊዜ ነው። በሕይወታችን ውስጥ የመንፈስን ፍሬ ስናፈራ፥ ሌሎች በኛ ውስጥ «የልጁን መልክ» ያያሉ (ሮሜ 8:29)።

ቅዱሳት መጻሕፍት የሥላሴን ሦስተኛ አካል መንፈስ ቅዱስ ብለው መጥራታቸው አግባብነት የጉደለው ነገር አይደለም። ከመንፈስ ቅዱስ ዐበይት ተግባራት አንዱ የእግዚአብሔርን ቅድስና ለኛ ማጋራት ነው። ይህንንም የሚያደርገው በኛ ውስጥ ክርስቶስን የመምሰል ባሕርይ፥ የመንፈስ ፍሬ የሚታይበት ባሕርይ በመገንባት ነው። የእግዚአብሔር ዓላማ «ሙሉ ሰውም ወደመሆን የክርስቶስም ሙላቱ ወደሚሆን ወደ ሙላቱ ልክ» እንድንደርስ ነው (ኤፌ. 4:13)።

ፍሬ - እግዚአብሔር ከሕዝቡ የሚጠብቀው ነገር

እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ከሕዝቡ ምን እንደሚጠበቅ ለማመልከት፤ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ፍሬ የምትለውን ቃል ደጋግሞ ይጠቀማል። ስለ መንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች በሚናገረው ክፍል ውስጥ ለአማኞች የተለያዩ ስጦታዎች እንደሚሰጡ ተመልክተናል። እኔ ለሌላ ሰው ያልተሰጠ ስጦታ ሊኖረኝ ይችላል፤ እኔ ያልተሰጠኝ ስጦታ ሌላ ሰው ይኖረው ይሆናል። ይሁንና መጽሐፍ ቅዱስ ስለ መንፈስ ፍሬ ወደሚያስተምርበት ስፍራ ስንመጣ፤ በመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችና በመንፈስ ፍሬ መካከል መሠረታዊ ልዩነት እናገኛለን።

ከመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች አንጻር፤ የመንፈስ ፍሬ በአማኞች መካከል የሚከፋፈል ሳይሆን፤ ክርስቲያኖች ሁሉ በሁሉም የመንፈስ ፍሬ መታወቅ አለባቸው። የመንፈስ ፍሬ እግዚአብሔር ከሕይወታችን የሚጠብቀው ነገር ነው። ይህም በብዙ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች ውስጥ በግልጽ ተመልክቶአል። በማቴዎስ 13 ኢየሱስ ብዙ ጊዜ የምንጠቀምበትን የዘርና የዘረው ምሳሌ ተናግሮአል። የእግዚአብሔርን ቃል የሚናገረውን የማንኛውንም ሰባኪ፤ አስተማሪ፤ ወንጌላዊ ወይም የማንኛውንም ክርስቲያን ሥራ ዘርን ከሚዘራ ሰው ጋር ያመሳሰላል። አንዳንዱ ዘር በመንገድ ዳር ወደቀና በወሮች ተበላ፤ አንዳንዱ ድንጋይ በሚገኝበት ጭንጫ መሬት ላይ ወደቀና በፀሐይ ጠወለት ላይ አሁንም ሌላው ዘር ለማደግ ሲጥከር በእሾህ ይታነቃል። አራተኛው ዘር፤ በመልካም መሬት ላይ ወድቆ ሥሩን በመስደድ ብዙ ፍሬ ያፈራል። በመሆኑም፤ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል የእግዚአብሔር ቃል በሕይወታችን ውስጥ መሥራት ሲጀምር እኔና አንተም ፍሬ ማፍራት አለብን።

መጽሐፍ ቅዱስ ከፍሬዎች ይልቅ ስለ መንፈስ ፍሬ መናገሩ አስደሳች ነገር ነው። አንድ ዛፍ ብዙ ፍሬዎችን ሊያፈራ ቢችልም፤ ሁሉም የሚመጣው ከአንድ ዛፍ ነው። በተመሳሳይ መንገድ፤ መንፈስ ቅዱስ በሕይወታችን ውስጥ የሁሉም ፍሬ ምንጭ ነው።

በሕይወታችን ውስጥ ፍሬ ለማፍራት መንፈስ ቅዱስ እንደሚያስፈልገን መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ ይናገራል፤ ምክንያቱም ከመንፈስ ቅዱስ ውጭ መንፈሳዊነትን ልናፈራ ስለማንችል ነው። በራሳችንና በሕይወታችን ውስጥ እግዚአብሔር ሊፈጽም ከሚፈልገው ፈቃድ በሚቃረኑ በሁሉም ዓይነት ራስ-ወዳዶችና የራስ መሻቶች የተሞላን ነን። በሌላ አባባል፤ በሕይወታችን ውስጥ ሁለት ነገሮች መፈጸም

አለባቸው። በመጀመሪያ፥ ኃጢአት ከሕይወታችን መወገድ አለበት። ሁለተኛ፥ መንፈስ ቅዱስ ሕይወታችንን ሊሞላና የመንፈስን ፍሬ ሊያፈራ ይገባል። «እንግዲህ በምድር ያሉትን ብልቶቻችሁን ግደሉ ... እንደ እግዚአብሔር ምርጦች ቅዱሳን ሆናችሁ የተወደዳችሁም ሆናችሁ፥ ምሕረትን፥ ርኅራኄን፥ ችርነትን፥ ትሕትናን፥ የዋህነትን፥ ትዕግሥትን ልበሱ» (ቂላ. 3፡5፥ 12)።

እዚህ ላይ እስኪ ማብራሪያ ልጠቀም። ብዙ ሰዎች በቤታቸው አካባቢ መውጪያና መግቢያ በር ያለው አጥር ይሠራሉ። በሩ ለሁለት ነገሮች ሊያገለግል እንደሚችል ልብ በል፤ አንድም ሰዎችን ወደ ውስጥ ለማስገባት ሊከፈት ይችላል፤ ወይም ከውጭ ለማስቀረት ሊዘጋ ይችላል።

መንፈሳዊ ሕይወታችንም እንደዚሁ ዓይነት በር ነው። በሕይወታችን ውስጥ የተሳሳቱና ለእግዚአብሔር የማይመቹ ነገሮች አሉ። እነዚህን ነገሮች ማስወጣትና መንፈስ ቅዱስ የሕይወታችንን ማዕከላዊ ክፍል እንዲቆጣጠር መፍቀድ አለብን። ይሁንና በሩን እንኳ የምንከፍትበት ኃይል የለንም። ይህንን ሊያደርግ የሚችለው መንፈስ ቅዱስ ብቻ ሲሆን፥ እንዲያ በሚያደርግበትም ጊዜ ራሳችንን ለርሱ አሳልፈን ስንሰጥና እንዲሞላንም ስንሻ ወደ ሕይወታችን መምጣት ብቻ ሳይሆን፥ በሕይወታችን ውስጥ ያሉትን ክፉ ነገሮች እንድናስወግድ ይረዳናል። መንፈስ ቅዱስ በሩን በመቆጣጠር፥ ልብን ከኃጢአት ሁሉ በሚያንጸበት ወቅት አዳዲስ አመለካከቶችን፥ አዳዲስ ዓላማዎችን፥ አዲስ መሰጠትንና ፍቅርን ሊያመጣ ይችላል። እንዲሁም ክፉውን ወደ ውጭ የሚያስቀረውን በር በመቀርቀሪያ አጽንቶ ይዘጋዋል። በመሆኑም የሥጋ ሥራዎች ከውጭ ቀርተው የመንፈስ ፍሬ ወደ ውስጥ ይገባል። መጽሐፍ ቅዱስ መንፈስ ቅዱስ ፍሬ እንድናፈራ እንደሚፈልግ ይነግረናል። አብልጠንና አብዝተን እንድናፈራም ይሻል።

«የመንፈስ ፍሬ» በሚለው መጽሐፋቸው ውስጥ ማንፎርድ ጆርጅ ጉትሰኪ የመንፈስን ፍሬ ከብርሃን ጋር ያወዳድሩታል። «የቀስተ ደመና ቀለሞች ሁሉ በያንዳንዱ የፀሐይ ጨረር ውስጥ ይገኛሉ። በማንኛውም ጊዜ እዚያው ይኖራሉ። ሁልጊዜም ላይታዩ ቢችሉም፥ ዳሩ ግን ሁላቸውም በዚያ አሉ። እነዚህን ቀለሞች በርካታና የተለያዩ ናቸው ብሎ ማሰቡ አስፈላጊ አይደለም። ልክ እነዚህ የቀስተደመና ቀለሞች በብርሃን ውስጥ እንደሚኖሩ፥ የግል ጠባይ ባሕርያትም በመንፈስ ቅዱስ ሥራ ውስጥ ናቸው።»¹

ፍሬው እንዴት ያድጋል?

መንፈስ ቅዱስ የመንፈስን ፍሬ ለማፍራት በሕይወታችን ውስጥ የሚሠራው እንዴት ነው? ይህን ጥያቄ በተለይ ለመመለስ የሚረዱ ሁለት ምንጣቦች በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ይገኛሉ።

የመጀመሪያው ምንጣብ መዝሙር 1 ሲሆን፤ መንፈሳዊውን ሰው በወንዝ ዳር ከተተከለ ዛፍ ጋር ያወዳድራል፡-

«ነገር ግን በእግዚአብሔር ሕግ ደስ ይለዋል፤

ሕጉንም በቀንና በሌሊት ያስባል።

እርሱም በውኃ ፈሳሾች ዳር እንደተተከለች፤

ፍሬዋንም በየጊዜው እንደምትሰጥ፤

ቅጠልዋም እንደማይረገፍ ዛፍ ይሆናል፤

የሚሠራውም ሁሉ ይከናወንለታል» (መዝ. 1:2-3)።

በዚህ ስፍራ መንፈሳዊ ፍሬ ማፍራት የእግዚአብሔር ቃል በሕይወታችን ውስጥ ከሚኖረው ስፍራ ጋር በግልጽ ተዛምዷል። (ቃሉን ያሰላሰላል እንጂ ያነበባል ብቻ እንደማይልል ብለን በል።) መጽሐፍ ቅዱስን ስናነበና ስናሰላስል፤ መጽሐፍ ቅዱስን በምሪቱ ያዘጋጀው መንፈስ ቅዱስ፤ ሊወገድ ስለሚገባው ኃጢአት በመውቀስ፤ በሕይወታችን ውስጥ ወዳለው የእግዚአብሔር የጽድቅ ደረጃ ይመራናል። ከእግዚአብሔር ቃል ውጭ ዘላቂ የሆነ መንፈሳዊ እድገት ወይም ፍሬ የማፍራት ነገር በሕይወታችን ውስጥ ሊኖር አይችልም።

ሁለተኛው ምንጣብ በዮሐንስ 15 ውስጥ የሚገኘው ሲሆን፤ በዚያ ስፍራ ኢየሱስ ከኛ ጋር ያለውን ግንኙነት ከወይን ቅርንጫፎች ጋር ያወዳድራል። «በእኔ ኑሩ እኔም በናንተ። ቅርንጫፍ በወይን ግንድ ባይኖር ከራሱ ፍሬ ሊያፈራ እንደማይቻለው፤ እንዲሁ እናንተ ደግሞ በኔ ባትኖሩ አትችሉም። እኔ የወይን ግንድ ነኝ እናንተም ቅርንጫፎች ናችሁ። ያለኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉምና በኔ የሚኖር እኔም በርሱ፤ እርሱ ብዙ ፍሬ ያፈራል» (ዮሐ. 15:4-5)።

በዚህ ምንጣብ ውስጥ በርካታ አስደናቂ እውነቶች ቢኖሩም፤ በተለይ የምንመለከታቸው ጥቂት ነጥቦች አሉ። በመጀመሪያ፤ «በእኔ ኑሩ» የሚለው ለያንዳንዱ አማኝ የተሰጠ ትእዛዝ ነው። ይህም ምንም ነገር በመካከል ሳይጋርድ፤ ከክርስቶስ ጋር እጅግ የተቀራረበ ግንኙነት ማድረግ

ግለት ነው። የጸሎት ልምዶች፣ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናትና ከሌሎች አማኞች ጋር ጎብረት ግድረግ በጣም የሚያስፈልገው ለዚህ ነው።

እንዲሁም፣ መንፈሳዊ ፍሬ ልናፈራ የምንችለው በክርስቶስ ስንኖር መሆኑን ከዚህ እንረዳለን፡- «ያለኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉም።» ከጌታ ጋር ጎብረት ሳይኖረን እንኳ የመንፈስ ቅዱስን ስጦታዎች ልንጠቀም እንችል ይሆናል። ዳሩ ግን ከክርስቶስ ጋር ያለን ግንኙነት በኃጢአት ከተቋረጠ ሁልጊዜም የመንፈስን ፍሬ ልናሳይ አንችልም። በመሆኑም፣ በመንፈስ መሞላት ምን ያህል ወሳኝ እንደሆነና የወይን ግንድ በሆነው በክርስቶስ ስንኖር በመንፈስ እንደምንሞላ ልንመለከት እንችላለን። በክርስቶስ ውስጥ የመኖሩ ምሥጢር መታዘዝ ነው። በታዛዥነት በክርስቶስ ውስጥ መኖር ስንጀምር የክርስቶስ ሕይወት (ለወይት ሕይወት እንደሚሰጠው ምግብ አመላላሽ ፈሳሽ) ለአብ ክብርና ለሌሎች በረከት ፍሬ እያፈራ ወደ ሕይወታችን ይፈስሳል።

ስለዚህ ግንኙነት ሙሉ ለሙሉ ልንረዳው የግንችለው አንድ ነገር እንዳለ አምናለሁ። በወይት ላይ የሚገኘውን ቅርንጫፍ፣ «እንዲህ እጅግ የሚግርክ ፍሬ የምታሳድገው እንዴት ነው?» ብለን ብንጠይቅ፣ ቅርንጫፉ ምናልባት፣ «እኔ አላውቅም። ደግሞም አፈራለሁ እንጂ አላሳድግም። ከዚህ ወይን ቆርጣችሁ ብትጥሉኝ እጠወልግና የግልጠቅም እሆናለሁ» በግለት ይመልስልን ይሆናል። ያለወይት ቅርንጫፉ ምንም ሊያደርግ አይችልም። የኛም ሕይወት እንዲሁ ነው። የመንፈስን ፍሬ እራሴ በራሴ ለማፍራት ብጥር፣ ፍሬ የሌለውና ተስፋ የሚያስቆርጥ ፍጻሜ ይኖረኛል፤ ዳሩ ግን በክርስቶስ ስኖር ከእርሱም ጋር ስጣበቅ፣ ስታዘዝና በእርሱ ላይ ስደገፍ እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ የመንፈስን ፍሬ በመፍጠር፣ በሕይወቴ ውስጥ ይሠራል። ይህም የመንፈስ ቅዱስን ፍሬ ሙሉ በሙሉ ወዲያውኑ በማፍራት፣ ከመቅጽበት በላሎች እንሆናለን ግለት አይደለም። ፍሬ የሚሰጥ ዛፍ ላይ የሚያፈራ ፍሬ ለመበሰል ጊዜ የሚወስድ ሲሆን፣ ፍሬው በብዛት ከመገኘቱ በፊት ምናልባት መግረዝ ሊያስፈልገን ይችላል። በኛም ሕይወት እንደዚሁ መግረዝ ሊኖር ይችላል።

እኔና ባለቤቴ በሰሜን ካርላይና ውስጥ በቤታችን ዙሪያ ባሉ ውብ ዛፎች ደስ እየተሰኘን እንኖራለን። በበልግ ወቅት የብዙዎቹ ዛፎች ቅጠሎች ረግፈው ይወድቃሉ፤ ዳሩ ግን በምትካቸው በሺህ የሚቆጠሩ ሌሎች ቅጠሎች መጋቢትና ሚያዝያ ሳይቀር ግቆጥቆጥ ይጀምራሉ። ይሁንና በዛፎቹ ውስጥ ያለው ምግብ አመላላሽ ፈሳሽ መንቀሳቀስ ሲጀምር፣ አዳዲስ ቅጠሎች ብቅ ብቅ ይላሉ፤ እናም ሕይወትና ኃይል

በያንዳንዱ ሕያው ቅርንጫፍ ውስጥ ይንቀሳቀሳል። ከዚያም የደረቁ ቅጠሎች ሳይታወቅ ይረግፋሉ። ይህ ከክርስቲያን ሕይወት ጋር ምንኛ ተመሳሳይነት አለው? «አሮጌው ነገር አልፎአል፤ እነሆ፤ ሁሉም አዲስ ሆኖአል» (2ኛ ቆሮ. 5: 17)።

በተጨማሪም፤ በየክረምቱ ለዕይታ የማይመቹ ወይም የፀሕይን ብርሃን የሚጋርዱትን አንዳንድ ዛፎች እንቆርጣቸዋለን። አንዳንዶችም ከበጋው ንፋስ የተነሣ ክፉኛ ይጉዳሉ። በተመሳሳይ ሁኔታ መቆረጥ የሚገባቸው ዛፎችም በሕይወታችን ውስጥ ይገኛሉ፤ እነዚህም በመሬት ላይ ተጋድመው የሚበሰብሱ አሊያም ደስ የማያሰኝ ፍሬ ብቻ የሚያፈሩ ዛፎች ናቸው። ኢየሱስ «የሰማዩ አባቴ ያልተከለው ተክል ሁሉ ይንቀሳል» ብሏል (ማቴ. 15: 13)። ጥቂት ፍሬ የሚሰጡ ዛፎች አሉን። ከሁሉም የተሻለ ፍሬ ለሚሰጡት ከሁሉም የተሻለ እንክብካቤ እናደርጋለን። መግረዝ፤ መመገብና በተገቢው ጊዜ መድጋኒት መርጨት ያሻል። መልካም ዛፍ መልካም ፍሬ ስለሚያፈራ እንክብካቤ ሊደረግለት ይገባል፤ ዳሩ ግን ዛፉ እንክብካቤ ወይም መቆረጥ የሚገባው መሆኑ የሚወሰነው ኢየሱስ በሰጠው መለያ መሠረት ነው። እርሱም «ከፍሬያቸው ታውቋቸዋላችሁ» ብሏል (ማቴ. 7: 20)።

የወይን ተክሎችም አሉን። በያንዳንዱ ዓመታት ጥቂት የደረሱ የወይን ፍሬዎችን ብቻ በቤት ውስጥ ለመጠቀም እንለቅማለን፤ ቢሆንም ግን እንቆርጣቸውም። ይልቁንም በጥንቃቄ እንገርዛቸዋለን። ከዚያም በቀጣዩ ዓመት ወይኖቹ ብዙና የተሻሉ ፍሬዎችን ያፈራሉ። በተመሳሳይ ሁኔታ፤ በመንፈስ ቅዱስ ምሪት የግርዘቱ ሂደት በሕይወታችን ውስጥ ሲከናወን፤ በመንፈሳዊ አነጋገር ወይኖቹ በርካታ መንፈሳዊ ፍሬዎችን ለማፍራት ይጠቅማሉ።

በዮሐንስ 15 ውስጥ የሚገኘው ሥዕል ጌታ ኢየሱስን እንደ ወይን፤ እኛን እንደ ቅርንጫፎች፤ እንዲሁም እግዚአብሔርን እንደ አትክልተኛ አድርጎ እንደሚያቀርብ አስታውሰ።

ቁጥር ሦስት፤ «እናንተ ስለ ነገርጓችሁ ቃል አሁን ንጹሐን ናችሁ» ይላል፤ ይህም በጂ.ቢ.ፊ.ሊ.ጽስ ትርጉም እንደሚከተለው ነው፡- «አሁን፤ እናንተ በቃሌ ተገርዛችኋል»። የእግዚአብሔር ልጅ ለሆነው ሰው የእግዚአብሔርን ቃል በማጥናት ከራሱ ልብና ሁኔታ ጋር ከማዛመድ የተሻለ መንገድ የለም። እግዚአብሔር በአንድ ጊዜ ተስፋ ሳያስቆርጠን ሊያርመን፤ ወዴት እንደ ወደቅንና እንደ ባዘንን ሊያሳየን ይችላል።

በሐዋርያት ሥራ ውስጥ አሳቢነቱ፤ ፍቅሩ ታላቅ ስጦታውና ርቱዕ-አንደበቱ በጽርስቅላና አቂላ ልብ ውስጥ እዩኝታ ስላገኘው ስለ አጵሎስ እናነባለን። ይሁንና፤ ሌሎችን ወደ ጠለቀ መንፈሳዊ ሕይወት ለመምራት የሚበቃ ብስለትና ዝግጅት አልነበረውም። ከዮሐንስ ጥምቀት በኋላ ብዙም መንፈሳዊ እውነት አልተረዳም ነበር። እነዚህ መንፈሳዊ ባለትዳሮች፤ በአላዋቂነቱ ላይ ከመሳቅ ወይም የመጽሐፍ ቅዱስን እውነት ባለመረዳቱ ከመንቀፍ ይልቅ፤ ወደ ቤታቸው ወስደው በፍቅር የጌታን መንገድ የበለጠ በግልጽ አሳወቁት (የሐዋ. 18:26)። ከዚያም ታላላቅ ስጦታዎቹን ለእግዚአብሔር ክብርና ነፍሳትን ለመማረክ ይጠቀም ጀመር። ይህ ሰው በቀድሞዋ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሁልጊዜ የሚታወስ ሲሆን፤ በመጀመሪያው ምዕተ-ዓመት የእግዚአብሔርን መንግሥት ለማስፋፋት ብዙ ጥረት ያደረገም አገልጋይ ነበር።

በክርስቶስ ውስጥ እየኖርህ ነውን? በክርስቶስ ውስጥ መኖራችን የመንፈስ ፍሬ ከማፍራታችን በፊት እግዚአብሔር ከፊታችን የሚያስቀምጠው የመጀመሪያው ቅድመ-ሁኔታ ነው። ከክርስቶስ ጋር ጥብቅ ኅብረት አድርገህ እንዳትመላለስ የሚከለክል ንስሐ ያልገባህበት ኃጢአት በሕይወትህ ውስጥ ይኖር ይሆን? የሥርዓት ጉድለትስ? ፈውስ የሚያሻውና ከሌላው ሰው ጋር የተፈጠረ ብልሹ ግንኙነት ይኖር ይሆን? ምንም ይሁን ምን በጉዛዜና በንስሐ ወደ ክርስቶስ አምጣው። ከዚያም በየዕለቱ «በክርስቶስ መኖር» ማለት ምን እንደሆነ ተማር።

15. የመንፈስ ፍሬ - ፍቅር፥ ደስታ፥ ሰላም

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የክርስቶስን ባሕርይና መንፈስ ቅዱስ ወደ ሕይወታችን የሚያመጣውን የመንፈስ ፍሬ ከሚያሳዩ ምንባቦችህ ሁሉ፥ ገላትያ 5:22-23ን ያህል ከሕይወታችን ጋር ጥብቅ ግንኙነት ያለውና ተፈታታኝ ክፍል አይገኝም። «የመንፈስ ፍሬ ግን ፍቅር፥ ደስታ፥ ሰላም፥ ትዕግሥት፥ ቸርነት፥ በጎነት፥ እምነት፥ የውሃት፥ ራስን መግዛት ነው።» በሚቀጥሉት ሦስት ምዕራፎች ውስጥ የነዚህን ነገሮች ትርጉም አንድ በአንድ እንመለከታለን። ለጥናት እንዲመቸን፥ እነዚህን ዘጠኝ ቃላት በሦስት የፍሬ «ምድቦች» ልንከፋፍላቸው እንችላለን። ፍቅር፥ ደስታና ሰላም የመጀመሪያውን ምድብ ይመሠርታሉ። እነዚህ በተለይ ከእግዚአብሔር ጋር ያለንን ግንኙነት ይመለከታሉ። ሁለተኛው «ምድብ» - ትዕግሥት፥ ቸርነት፥ በጎነት፥ እነዚህ በተለይ ከሰዎች ጋር ያለንን ግንኙነት ይመለከታሉ። እምነት፥ የውሃትና ራስን መግዛት ሦስተኛው «ምድብ» ሲሆኑ በውስጣዊ ግንኙነታችን ውስጥ ይታያሉ፤ ውስጣዊ አመለካከቶችና ተግባራት ናቸው።

በተጨማሪም ደግሞ፥ እነዚህ ሦስት «ምድቦች» እርስ በርሳቸው የተያያዙ ሲሆኑ፥ ሁላቸውም በሕይወታችን ውስጥ መንጸባረቅ አለባቸው። እንዲሁም በክርስቶስ ውስጥ ስንኖርና መንፈስ ቅዱስ በሕይወታችን ውስጥ ፈቃዱን እንዲፈጽም ስንፈቅድለት፥ ሁሉም በሕይወታችን ውስጥ ይንጸባረቃሉ።

የመንፈስ ፍሬ፡- ፍቅር

ለክርስቲያን ከፍቅር የበለጠ መለያ ሊኖረው አይገባም። «እርስ በርሳችሁ ፍቅር ቢኖራችሁ፥ ደቀመዛሙርቴ እንደሆናችሁ ሰዎች ሁሉ በዚህ ያውቃሉ» (ዮሐ. 13:35)። «እኛ ወንድሞችን የምንወድ ስለሆንን ከሞት ወደ ሕይወት እንደተሻገርን እናውቃለን» (1ኛ ዮሐ. 3:14)። «እርስ በርሳችሁ ከመዋደድ በቀር የማንም ዕዳ አይኑርባችሁ፤ ሌላውን የሚወድ ሕግን ፈጽሞታልና» (ሮሜ 13:8)።

ለጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ምንም ያህል ምስክርነት ብንሸከም፥ ፍቅር ግን ከሌለን ሁሉም ነገር ይበላሻል። ፍቅር ልንናገር፥ ሊኖረን፥ ወይም ልንሰጥ ከምንችለው ከማንኛውም ነገር የላቀ ነው። «በሰዎችና በመላእክት ልሳን ብናገር ፍቅር ግን ከሌለኝ እንደሚጮኽ ናስ ወይም

እንደሚንሸዋሸዋ ጸናጽል ሆኜአለሁ። ትንቢትም ቢኖረኝ፤ ምሥጢርንም ሁሉና እውቀትንም ሁሉ ባውቅ፤ ተራሮችንም እስካፈልስ ድረስ እምነት ሁሉ ቢኖረኝ ፍቅር ግን ከሌለኝ ከንቁ ነኝ። ድሆችንም ልመግብ ያለኝን ሁሉ ባካፍል፤ ሥጋዬን ለእሳት መቃጠል አሳልፌ ብስጥ ፍቅር ግን ከሌለኝ ምንም አይጠቅመኝም» (1ኛ ቆሮ. 13: 1-3)።

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ስለ ፍቅር ከተጻፉት ምዕራፎች ሁሉ የሚልቀው 1ኛ ቆሮንቶስ ምዕራፍ 13 ነው። ይህ ክፍል ስለ ፍቅር የሚሰጠው መግለጫ በያንዳንዱ ክርስቲያን ልብ ውስጥ በወርቅ ፊደላት ሊጻፍ ይገባል። ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በቃል መጠናት አለበት ከተባለ ከዮሐንስ 3 ሌላ 1ኛ ቆሮንቶስ 13 ነው። በፍቅር ትርጉም ላይ በምናተኩርበት ወቅት፤ መከር ለገበሬው ተስፋ የሚሰጥ አዝመራ እንደ ሆነ ሁሉ፤ ፍቅርም የእውነታዎች ሁሉ አስኳል ሆኖ እናገኘዋለን። ፍቅር ለመንፈሳዊ ሕይወታችን ከሁሉም በላይ ያማረ ፍሬ የሚታይበት ነው። እንዲሁም በሌላ በኩል ደግሞ ፍቅር በሕይወታችን ካልታየ የክርስትና ሕይወታችን ፍሬ ቢስ ይሆናል። ጴጥሮስ «ፍቅር የኃጢአትን ብዛት ይሸፍናልና ከሁሉ በፊት እርስ በርሳችሁ አጥብቃችሁ ተዋደዱ» ይላል (1ኛ ጴጥ. 4: 8)።

«አራቱ ፍቅሮች» በምትል አነስተኛ መጽሐፋቸው ውስጥ ሲ. ኤስ. ልዊስ በአማርኛ «ፍቅር» ተብሎ የተተረጎመውን የተለያዩ የግሪክ ቃላት ይዘረዝራሉ። መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔርን ፍቅርና እግዚአብሔር እንዲኖረን የሚፈልገውን ፍቅር በሚገልጽበት ጊዜ፤ ብዙውን ጊዜ «አጋፔ» የተባለውን የግሪክ ቃል ይጠቀማል። «አጋፔ» የተባለው ፍቅር በአዲስ ኪዳን ውስጥ በየትኛውም ስፍራ ይገኛል። ኢየሱስ «ጠላቶቻችሁን ውደዱ» ሲል ማቴዎስ በወንጌሉ «አጋፔ» የሚለውን ቃል ተጠቅሟል። ኢየሱስ እርስ በርሳችን መዋደድ እንዳለብን ሲናገር ዮሐንስ «አጋፔ»ን ተጠቅሟል። ኢየሱስ «ባልንጀራህን ውደድ» ሲል ማርቆስ «አጋፔ» ብሎ ጽፏል። መጽሐፍ ቅዱስ «እግዚአብሔር ፍቅር ነው» ለማለት የመረጠው «አጋፔ»ን ነው። የእንግሊዝኛው አዲስ የመጽሐፍ ቅዱስ መዝገበ ቃላት በግሪክ የ«አጋፔ»ን ፍቅር «በዓላማው ፍለጋ የሌለውን መልካም ነገር የሚመለከት ከሁሉም የላቀና ከሁሉም በላይ አስደናቂ የሆነ የፍቅር ዓይነት» በማለት ይፈታዋል።¹

እግዚአብሔር የ «አጋፔ»ን ፍቅር ከሁሉም በላይ የገለጸው፤ ልጁ ኢየሱስ ክርስቶስን ለኃጢአታችን እንዲሞት ባደረገበት በመስቀል ላይ ነበር። አማኞች እንደ እግዚአብሔር ማፍቀር ስላለብን፤ ያ ፍቅር ሊኖረን

ይገባል፤ ዳሩ ግን የሥጋ ሥራ ይህንን ስለማያፈራ በተፈጥሮአችንም ሆነ በጥረታችን ልናገኘው አንችልም፤ በመሆኑም በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ከመለኮታዊ ምንጭ ሊመጣልን ይገባል። ይህም የሚሆነው፡ ራሳችንን ለእግዚአብሔር ፈቃድ ስናስረክብ ነው።

ስለ አጋፔ ፍቅር በአንድ ነገር ላይ ግልጽ መሆን አለብን። ባመዛኙ ዛሬ ፍቅር እንደ ስሜት ብቻ ይታያል። በእርግጥ ለእግዚአብሔርም ሆነ ለሌሎች በሚኖረን ፍቅር ውስጥ ስሜት ቦታ እንዳለው አይካድም። ይሁንና ፍቅር ከስሜት በላይ ነው። ፍቅር ስሜት ሳይሆን ተግባር ነው። እውነተኛ ፍቅር ተግባራዊነት ያለው ነው። እግዚአብሔርም የሚወደን እንደዚህ ነው፡- «እግዚአብሔር ዓለምን እጅግ ስለወደደ አንድ ልጁን ሰጠ» (ዮሐ. 3: 16 - አዲሱ ትርጉም)። «ልጆቼ ሆይ፤ በሥራና በእውነት እንጂ በቃልና በአንደበት አንዋደድ» (1ኛ ዮሐ. 3: 18)።

ስለሆነም፤ ፍቅር ፈቃድ ድርጊትን የሚፈጽምበት ነው። የፍቅር ፍሬ ግፍራት ከመጀመሪያችን በፊት ፈቃዶቻችን መጀመሪያ ለክርስቶስ መስጠት የሚገባን ለዚሁ ነው። አቡነ እስቲፈን ኒል ፍቅርን «ወደ ሌላው ሰው ዘላቂ ጥቅም ለመድረስ የሚደረግ የማያቋርጥ የፈቃድ ጉዞ አቅጣጫ»² በማለት ይፈቱታል። ብዙ ሰብአዊ ፍቅር በባሕርዩ ራስ ወዳድነት የነገሠበት ሲሆን፤ «አጋፔ» ግን ራሱን የሚሰጥ ፍቅር እንደሆነ ይናገራሉ። እንደ ኒል አባባል፡-

«የመጀመሪያው [ሰብዓዊ] ፍቅር፤ (የሌላውን ሰው ንብረት ለኔ ባደርገው ደስ ይለኛል፤ ሊሰጠኝ የሚችለውን ሁሉ ብቀበል እመርጣለሁ» ይላል።

«ሁለተኛው [እግዚአብሔር] ፍቅር፤ (ስለምወደው ብሰጠው ደስ ይለኛል) ይላል።

«የመጀመሪያው ሌላው ሊሰጠው የሚችለውን ሁሉ በመቀበል ራሱን ለማበልጸግ ይሻል።

«ሁለተኛው ያለውን ሁሉ በመስጠት ሌላውን ለማበልጸግ ይሻል።

«የመጀመሪያው ፍቅር የስሜትና የፍላጎት ጉዳይ ነው። ይህ ፍቅር እንደ ፈቃዱ ይመጣል ይሄዳልም፤ በራሳችን ጥረት እንደሚከናወን አድርገን ልንወስደው አንችልም።

«ሁለተኛው ፍቅር መስጠቱም ሆነ አለመስጠቱ ባመዛኙ በራሳችን ኃይል የሚከናወን ስለሆነ፤ በይበልጥ የፈቃድ ጉዳይ ነው።»³

ፍቅር እጅግ በላቀ ሁኔታ በሩጎርጉ ሳምራዊ በተግባር ሲገለጽ እንዳየነው እኛም እንደርሱ ማፍቀር አለብን (ሉቃ. 10:25-38)። ይህ ለሁሉም ሰው የሚደርስ ፍቅር ነው፤ ለሚስቶች፣ ለባሎች፣ ለልጆች፣ ለጉረቤቶች፣ እንዲሁም አይተን ለማናውቃቸው በሌላው የዓለም ክፍል ለሚኖሩ ጭምር የሚሆን ነው። ወገኖቻችን የሆኑትን ለማፍቀር ስለማያስቸግር እናፈቅራቸዋለን፤ እንዲሁም ደግሞ የኛ ወገን የሆኑትን ማፍቀር አስቸጋሪ ቢሆንም እነርሱንም ጭምር ማፍቀር አለብን። እንዲያውም የጉዱንንና ለጋዘን የዳረጉንንም ሰዎች ጭምር ያጠቃልላል።

ባለቤቷ ታማኝ ባለመሆኑ የተነሣ፣ ከሌላ ሴት ጋር ለመኖር ጥሏት በመሄዱ በምሬትና ጥላቻ ተሞልታ ትኖር የነበረች አንዲት ወጣት የቤት እመቤትና የልጆች እናት ነበረች። ከጊዜ በኋላ ግን፣ ክርስቶስ ለኛ ያሳየውን ፍቅር ማሰብ ስትጀምር፣ በልቧ ውስጥ ሌሎችን የማፍቀር ፍላጎት እያደገ ሲመጣ ተመለከተች፤ ባለቤቷን የነጠቀቻትን ሴት ጭምርም መወደድ ቻለች፤ የገና በዓል ሲደርስ፡- «ክርስቶስ ለኔና በኔ ውስጥ በፈጸመው ፍቅር ምክንያት ላፈቅርህ እችላለሁ» ከሚል ማስታወሻ ጋር አንድ ቀይ የጽጌረዳ አበባ በአንዲት ሴት በኩል ላከችለት። የመንፈስ ፍሬ ያለበት የአጋፔ ፍቅር ማለት ይህ ነው።

እርስ በርሳችን እንድንዋደድ የተሰጠን ትእዛዝ አማራጭ የለውም፤ እንደዚያ ቢሰማንም ባይሰማንም ማፍቀር አለብን። እንዲሁም፣ ለሌሎች ሰዎች የሚኖረን ፍቅር ዳግም እንደተወለድንና መንፈስ ቅዱስ በሕይወታችን ውስጥ እየሠራ እንዳለ የሚያሳይ ምልክት ነው ለማለት እንችላለን።

በእርግጥ ከሁሉም በላይ፣ በማንኛውም ማኅበረ ምእመናን ውስጥ፣ ፍቅር ዋነኛ መለያ መሆን አለበት። ዶክተር ሽርውድ ዊርት፡- «ስለ ደካማና ጠንካራ አብያተ ክርስቲያናት፣ ትናንሽና ትላልቅ አብያተ ክርስቲያናት፣ ቀዝቃዛና ሞቃት አብያተ ክርስቲያናት መነጋገር ዋጋ እንደሌለው ተረድቻለሁ። እንዲህ ዓይነቶቹ መሠረት የሌላቸውና ከጉዳያችን ውጭ ናቸው። አፍቃሪ ወይም ፍቅር የሌላት ቤተ ክርስቲያን ብቻ ነች»⁴ ብለዋል።

አንዳንድ ጊዜ ሰዎችን «አፈቅራችኋለሁ» ማለቱ ቀላል ሊሆንና አባባላችንም ሙሉ ለሙሉ እውነተኛና ታማኝነት ያለው ሊሆን ይችላል። ሆኖም ግን ብዙውን ጊዜ በሕዝብ መካከል በብቸኝነት የተከራመተውን፣ ወይም የታመመውን ወይም ወንድምም ሆነም እህት ካለበት ሁኔታ ሊያመልጥ የሚችልበት ብቸኛው ተስፋ በክርስቶስ በኩል የምንለግሰው

ፍቅር መሆኑን ግየት ይሳናል። እግዚአብሔር ለኛ ያሳየን ፍቅር ለእያንዳንዱ ሰው ይዳረሳል።

አንድ በጣም የታወቀ ዘማሪ ወዳጅ አለን። በሰዎች በተሞላ ክፍል ውስጥ በሆነ ምክንያት በሚመጣበት ጊዜ፣ የሚያውቃቸውን ሰዎች ለማግኘት ዙሪያውን እንደማያማትር ተመልክቻለሁ። ያልታወቀ፣ ያልተመቻቸና እንግዳ የሆነ ሰው ይፈልግና ወደዚያው ያመራል፤ ከዚያም በፈገገታ በታጀበ መልካም ገጽታ፣ «ጤናይስጥልኝ! እኔ ... እባላለሁ» በማለት ራሱን ያስተዋውቃል።

የረዥም ዓመታት ወዳጅ፣ አለን ኤምሪ በወጣትነቱ በቦስተን ከተማ ሲኖር በሕይወቱ ውስጥ ጥልቅ የሆነ ስሜት ያሳደረበት አንድ ነገር አጋጥሞት ነበር። አባቱ አንድ በጣም የታወቀ ክርስቲያን ሰክሮ ከመንገድ ዳር እንደወደቀ አንድ ሰው መጥቶ ነገረው። ከዚያም አባቱ ሰውዬውን እንዲያመጣ በተቀጣሪ ሾፈር የሚነዳ ትልቅ መኪና (ሊሞዚን) ላኩ። እናቱም ከሁሉም ምርጥ የሆነ የእንግዳ ክፍል ያዘጋጁ ጀመር። ወዳጅም ግሩም የአልጋ ልብሶች፣ የእጅ ጥበብ ያረፈባቸው ባለአበባ አንሳሳዎች ውበት በተገናጸፈው ጥንታዊ አልጋ ላይ ሲያነጥፉ ዓይኖቹን አፍጥጦ ተመለከተና፣ «እማማ ግን»ኮ ሰውዬው ሰክሮአል፤ ሊታመምም ይችላል። ታዲያ ይህ ሁሉ ለምንድር ነው?» ሲል የተቃውሞ ድምፁን አሰማ።

እናቱም «አውቃለሁ» በማለት በትሕትና መለሱለት። «ይህ ሰው ተንሸራትቶ ወድቋል። ወደዚህም በሚመጣበት ጊዜ ሰካሩ ሲለቀው ከፍተኛ ኃፍረት ይሰማዋል። ስለዚህ የምንችለውን ያህል ፍቅር የተሞላበት ማጽናናት መስጠት መቻል አለብን» በማለት መለሱለት። ይህ ለወዳጅ ከቶውንም የማይዘነጋው ትምህርት ነበር።

ኢየሱስ ብዙ ሕዝብ ተመልክቶ፣ ለያንዳንዳቸውም ርኅራኄ ተሰምቶት እርምጃ ወሰደ። ማንኛውም ሰብዓዊ ሰው ለማፍቀር በማይችልበት ሁኔታ ፍቅሩን ገለጸ። ፍቅሩ ከዘመን መጀመሪያ እስከመጨረሻ ድረስ፣ ዓለሙን በሙሉ፣ የሰውን ዘር በሙሉ አቅፎአል። ፍቅሩ ዳርቻ፣ ወሰን አያውቀውምና የተገለለና የተተወ ማንም የለም። እጅግ ዝቅ ካለው ምስኪን ለማኝ ጀምሮ እጅግ ከበርቱ እስከሆነው ገዢው ሰው፣ እጅግ ኃጢአተኛ ከሆነው አንሥቶ እጅግ ንጹሕና ቅዱስ እስከሆነው ድረስ ፍቅሩ ሁሉንም አቅፎአል። ከእግዚአብሔር መንፈስ በቀር ማንም እንዲህ ያለውን ፍሬ ሊያፈራ አይችልም፤ ይህም ሲሆን፣ ፍሬው በይፋ በግል ሕይወታችን ውስጥ መገለጽ ይጀምራል።

የመንፈስ ፍሬ፡ - ደስታ

የባለቤቱ አባት በቻይና ሳሉ ታናሽ ልጆቻውን ቀብረው ሲመለሱ ለእናታቸው «ከዓይኖታችን የእንባ ዘለላዎች ይንጠባጠባሉ፤ ቢሆንም ከልባችን ውስጥ ደስታ አለ» በማለት ጽፈዋል። መንፈስ ቅዱስ ወደ ሕይወታችን የሚያመጣው ደስታ ከሁኔታዎች በላይ ከፍ አድርጉ ያቆመናል። እጅግ ተፈታታኝ በሆኑ ሁኔታዎች ውስጥ እንኳ፡ ደስታ የራሳችንን ንብረት ሊሆን ይችላል።

ደስታን የሚገልጸው የግሪክ ቃል ከመንፈሳዊ ምንጭ የሚመጣውን «የመንፈስ ቅዱስ ደስታን» (1ኛ ተሰ. 1፡6) ለማመልከት በአዲስ ኪዳን ውስጥ በተደጋጋሚ ተጠቅሶአል። ብሉይ ኪዳንም እንደዚሁ የእግዚአብሔርን ምንጭነት ለማመልከት «የእግዚአብሔር ደስታ» (ነህ. 8፡10) የሚሉትን ዓይነት ሐረጎች ያስከትላል።

ጌታችን ወደ መስቀል ሞት ከመሄዱ ጥቂት ቀደም ብሎ ለደቀ መዛሙርቱ «ደስታዬም በእናንተ እንዲሆን ደስታችሁም እንዲፈጸም ይህን ነግራችኋለሁ» (ዮሐ. 15፡11) አለ። አቡነ እስቴፊን ሂል «የመጀመሪያው ምዕተ-ዓለም ክርስቲያኖች ዓለምን ለማሸነፍ የበቁት ደስተኞች ስለነበሩ ነበር»⁵ ብለዋል።

የዛሬው ዓለም ደስታ የራቀው፡ ጽልመት ያጠላበት፡ ትካዜና ፍርሃት የሞላበት ነው። ነፃነት በፍጥነት ከምድር ገጽ እየሸሸ ነው። ከነፃነት መታጣት ጉን፡ እጅግ ብዙ የይስሙላ ደስታዎችና የሕይወት ምችቶችም እየከሰሙ ናቸው፤ ሆኖም ይህ ሊያሳስበን አይገባም። መጽሐፍ ቅዱስ መንፈሳዊ ደስታችን በሁኔታዎች ላይ እንደማይመሠረት ይናገራል። ዓለማዊው ዘይቤ የደስታን ምንጭ ለመቆጣጠር ዓቅም ያንሰዋል። እግዚአብሔር ግን በመንፈሱ አማካኝነት ደስታውን ወደ ችግራችንና ግራ ወደተጋባው ኑሮአችን ይልካል፤ በዚህም በምንም ዓይነት ሁኔታ ውስጥ ብንሆን በደስታ ልንሞላ እንችላለን።

የአሜሪካ የነፃነት አዋጅ «ምችት ስለመፈለግ» ይናገራል፤ ዳሩ ግን በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በየትኛውም ስፍራ ምችት ፍለጋ እንድንወጣ አልተነገረንም። ምችት በፍለጋ የማይገኝ ነገር ነውና፤ ይህ ከንቱ ድካም ነበር። የዚያ ዓይነቱ ምችት ውጫዊ ሁኔታዎች ተስማሚ ሲሆኑ የሚመጣ ነው። እውነተኛው ደስታ ከዚህ ጠለቅ ብሎ ይሄዳል። እንዲሁም ደስታ በምችቶች የተወሰነ አይደለም። ምችት ጊዜያዊ ነገር ሲሆን፤ ደስታ ግን

ጥልቅና እጅግ ቀውጢ በሆኑ የሕይወት ውስብስቦች እንኳ ሳይቀር አብሮን የሚቆይ ነው።

የደስታ ምንጭ የሆነውን የክርስቶስን አካል ማግኘታችን ብቻ ሳይሆን፤ ሁኔታዎች ምንም ዓይነት መልክ ቢይዙ፤ ክርስቲያን ሁልጊዜም ባለማቋረጥ ደስታ እንደሚኖረው ቃል ተገብቶልናል።

ኤሚ ካርማይክል በመጀመሪያ ለጣዖት ማምለኪያ አገልግሎት ለተሰጡ በመቶ ለሚቆጠሩ ልጃገረዶች እንክብካቤ እያደረገች፤ ለኃምሳ ዓመታት በኖረችበት በሕንድ ደቡባዊ ክፍል የሚገኘውን ደናቫር ጉብኝቼ ነበር። አስቀድሜ እንዳልሁ፤ ለመጨረሻዎቹ ሃያ ዓመታት የሕይወት ዘመኖችዋ የአልጋ ቁራኛ ሆና እያለ፤ በሚሊዮን የሚቆጠሩትን ሰዎች የባረኩ ብዙ መጻሕፍትን ጽፋለች። ታምማ የተኛችበትን ክፍል ደስታ ሞልቶት ስለ ነበር፤ እርሷን የጉበኘ ሰው ሁሉ እግዚአብሔርን እያመሰገነ ይመለስ ነበር። «ወርቅ በጨረቃ ብርሃን ውስጥ» በተባለው መጽሐፏ ውስጥ፤ «የእግዚአብሔርን ነገሮች በተመለከተ፤ ሁልጊዜም መቀበል ማለት እርሱ ለሚያቀርበው ነገር የአእምሮና የልብ ደስተኛ ምርጫ ማለት ነው፤ ምክንያቱም (ለጊዜው) ይህ የርሱ መልካም ተቀባይነት ያለውና ፍጹም ፈቃድ ስለሆነ ነው»⁶ በማለት ጽፋለች።

ከሞተች በኋላ እንኳ ከአልጋዋ ላይ ሆና እየጻፈች ለሃያ ዓመታት ጌታን ያገለገለችበትን ክፍል ስጉበኝ፤ የቀድሞዋ ነርስ አስታማሚ ጸሎት እንዳደርግ ጠይቃኝ ነበር። ጸሎቱን ብጀምረውም፤ የእግዚአብሔር ሕልውና በጣም ስለተሰማኝ ማልቀስ ጀመርሁኝ (ይኼ በጣም አልፎ አልፎ ብቻ የሚያጋጥመኝ ነገር ነው)። በመሆኑም አብሮኝ የነበረው ሰው ጸሎቱን እንዲቀጥል አመለከትሁት። እርሱም እንደኔው ሆነ። ከዚያ ክፍል ስወጣ፤ በልቤ ውስጥ የጌታ ደስታ ይሰማኝ ነበር። ብዙ ጊዜ በሽተኞችን ለማጽናናት ስል እነርሱ ወዳሉበት ስፍራ ሄጃለሁ። ከነዚህም ውስጥ አንዳንዶቹ የማይድን በሽታ የያዛቸው ናቸው። የሚያስገርመው ግን፤ እኔም ራሴ ተላላፊ ከሆነው ደስታቸው ተባርኬ እመለሳለሁ።

ሐዋርያው ጳውሎስ ለሞት በተቃረበበት ወቅት ለወጣቱ ጢሞቴዎስ የመጨረሻውን ደብዳቤ በሚጽፍበት ጊዜ፤ የፍጻሜ ምስክርነቱ በጠለቀ የደስታ አክሊል ተሞልቶ ነበር። ከታገሠው መከራ፤ ከወኅኒው ሥቃይና ከተደጋጋሚ የሞት ዛቻ ባሻገር፤ የጌታ ደስታ ልቡን ሞልቶት ነበር።

ይህንን ቻርልስ አለን እንዲህ ያስቀምጡታል፡- «በዓለም ሁሉ የሚገኘው ውኃ የመንፈስ ቅዱስን እሳት እንደማያጠፋ ሁሉ፤ የዓለም

መከራዎችና ኃዘኖች ሁሉ መንፈስ ቅዱስ ወደ ሰው ልብ የሚያመጣውን ደስታ ሊያከስሙ አይችሉም።»⁷

እንዲህም ተብሏል፡- «ደስታ ንጉሥ በመኖሪያ ቤቱ ላለ በቤተ መንግሥት አናት ላይ የሚውለበለብ ሰንደቅ ዓላማ ነው።»

የመንፈስ ፍሬ፡- ሰላም

ሰላም በውስጡ ከሚይዛቸው አሳቦች ውስጥ አንድነት፣ ፍጹምነት፣ ዕረፍት፣ መዝናናትና ደኅንነት ይገኙበታል። በብሉይ ኪዳን ውስጥ ሰላምን የሚገልጸው ቃል ሻሎም ነበር። ብዙ ጊዜ አይሁዳዊ የሆኑ ወዳጆችን ሳገኝ «ሻሎም» በማለት ሰላምታ እስጣቸዋለሁ። የዓረብ ወዳጆችን ደግሞ ለሰላምታ በሚጠቀሙበት «ሰላም» በሚለው ቃል እቀርባቸዋለሁ።

በቅርቡ ከተጠለፈ አውሮፕላን ውስጥ የሚወጡትን ሰዎች ከቴሌቭዥን ሪፖርት ስከታተል፣ ከፊታቸው ላይ ሽብር፣ ረብሻና ፍርሃት ይታይ ነበር። በዚህ ሁሉ ግን አንድ ሕፃን ልጅ በናቱ እቅፍ ውስጥ በጸጥታ እንቅልፋትን ተኝቶ ነበር። በሁካታ መሀል ሰላም ይህ ነው!

ኢሳይያስ «ባንተ ላይ ታምናለችና ባነተ ለምትደገፍ ነፍስ ፈጽመህ በሰላም ትጠብቃታለህ» (ኢሳ. 26:3) ብሏል። በጦር ሚዳ ላይ ብቻውን የሚቆም የማንኛውም ክርስቲያን ሥዕል ይህ ነው! የእግዚአብሔርን ቅዱስ መሣሪያዎች ታጥቆ ሁኔታዎችን ይቆጣጠራል። እንዲህ ዓይነት ሰው የወደፊትን ቁልፍ ማን እንደሚይዝ ስለሚያውቅ፣ ለወደፊቱ አይጨነቅም። የቆመበትን ዓለት ማን እንደፈጠረው ስለሚያውቅ በዓለቱ አይደናቀፍም። ፕርጣሬን ሁሉ የሚያጠፋውን ስለሚያውቅ አይጠራጠርም።

እኔና አንተ ሰንጨነቅ፣ መሪያችን በአስተማማኝ ሁኔታ በሰላም ሊመራን የሚችልበትን መብት እንገናኝዋለን። ዕረፍት የማጣትና የጭንቀት ማዕዘል ዙሪያችንን ሲከብበን፣ ሰላም ሊሰጠን የሚችለው መንፈስ ቅዱስ ብቻ ነው። በኃዘን ውስጥ በመዘፈቅ ወይም ለራሳችን ተገቢ ያልሆነ ትኩረት በመስጠት፣ መሪያችንን ማሳዘን የለብንም።

በመካነ መቃብር የሚታየው ዓይነት ሰላም፣ በእንቅልፍ መድኃኒት የሚገኝ ሰላም ወዘተ. ... የተለያዩ የሰላም ዓይነቶች አሉ! ቢሆንም ለክርስቲያን ሰላም፣ የግጭቶች አለመኖር፣ ወይም ዓለም የምትሰጠው ሌላ ማንኛውም ዓይነት ሰው-ሠራሽ ነገር አይደለም። ይልቁንም ኢየሱስ ክርስቶስ ለሰው ልብ የሚሰጠው ጥልቅና ዘላቂ ሰላም ነው። ይህንንም በዮሐንስ 14:27፣ «ሰላምን እተውላችኋለሁ፣ ሰላሜን እስጣችኋለሁ፤

እኔ የምሰጣችሁ ዓለም እንደሚሰጥ አይደለም» በማለት ይገልጻል። ይህ ከመንፈስ ቅዱስ ብቻ ሊመጣ የሚችለው ሰላም ነው።

በልባችን ውስጥ ሊገዛ የሚችለው የእግዚአብሔር ሰላም፣ ሁልጊዜ መነሻ ሊሆን በሚገባው ከእግዚአብሔር ጋር ሰላምን ከመፍጠር ቀጥሎ የሚመጣ ነው። ይህ ተግባር ከተፈጸመ፣ የእግዚአብሔር ሰላም ሊከተል ይችላል። ከዚህ ስንሣ፣ የክርስቶስ የማዳን ሥራ ሁለት ደረጃዎች አሉት፡- የመጀመሪያው፣ በኃጢአተኛው ሰውና ጻድቅ በሆነው በእግዚአብሔር መካከል የነበረውን ጦርነት ለማቆም የቻለው ነው። እንደ እውነቱ ከሆነ፣ ከኃጢአቱ የተነሣ እግዚአብሔር በሰው ላይ ተቆጥቶ ነበር። ይሁን እንጂ ኢየሱስ በደሙ ሰላምን አደረገ። በዚህም ጦርነቱ አከተመና ሰላም ወረደ። እግዚአብሔርም ረካ። ዕዳው ተሰረዘና መዝገቦቹ ተስተካከሉ። ሰው የሒሳብ መዝገቦቹ ስለተስተካከሉለት፣ ንስሐ ገብቶ ለደገንነት ወደ ክርስቶስ ለመመለስ ከፈለገ፣ አርነት ወጥቷል። ከዚያ በኋላ እግዚአብሔር በመልካም ሁኔታ ሊያስተናግደው ይችላል።

ዳሩ ግን ኢየሱስ ክርስቶስ እኛን ከእስራትና ከጦርነት ነፃ ማውጣት ብቻ ሳይሆን፣ በተጨማሪም አሁኑኑ የእግዚአብሔር ሰላም በልባችን ውስጥ ሊገዛ ይችላል። ለኛ ከእግዚአብሔር ጋር የምናደርገው ሰላም ጦርነቱን ለማቆም የሚደረግ ድርድር ሳይሆን፣ ጦርነቱ ለዘላለም ያከተመበት ሰላም ነው። በመሆኑም አሁን የዳኑት ልቦች፣ የቀድሞው የመስቀሉ ጠላቶች የነበሩ፣ አሁን ግን ሰብአዊ እውቀትን ሁሉ የሚያልፈውን ሰላም የተቀበሉ ናቸው።

የእግዚአብሔርን ሰላም በተመለከተ፣ እስፐርጀን፡- «ወደ ክርስቶስ ቀና ብዬ ስመለከት የሰላም ርግብ ወደልቤ በርራ ገባች፤ የሰላሟን ርግብ መመልከት ስጀምር ግን ትታኝ ሄደች» ብለዋል። በመሆኑም ክርስቶስ በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ሰላምን ለማፍራት እንድንችል ኑሮአችንን በጥበብ ስለሚኮተኩት፣ የሰላምን ሁሉ ምንጭ እንጂ ፍሬውን ብቻ መመልከት የለብንም። በዓለም ሁሉ ታላቁ የሥነ-ልቦና ጠቢብ፣ ኢየሱስ «አሳርፋችኋለሁ» ወይም ሰላምን እሰጣችኋለሁ (ማቴ. 11:28) በማለት የሰጠውን የተስፋ ቃል እያመቻች ነው። ንጉሥ ዳዊት «በዕረፍት ውኃ ዘንድ ይመራኛል» [መዝ. (23):2] ሲል፣ መንፈስ ቅዱስ ለሚያከናውነው የነፍስ መንፈሳዊ ሕክምና ሕያው ምስክርነቱን ይሰጣል። ይህ ሰላም የሞላበት ዕረፍት ነው። ዳዊትም በመቀጠል፣ «ነፍሴን መለሳት» ይላል። ይህም ሰላማዊ ተሐድሶ ነው። ምንም እንኳን ሰዎች

የሰላም ፍለጋቸውን ባያቋርጡም፥ «ክርስቶስ ሰላም ነው» ወደሚለው ቀላል መረዳት እስካልመጡ ድረስ፥ ከቶውንም አያገኙትም።

በጭንቀትና ተስፋ በመቁረጥ የተሞላች አንዲት ሴት፥ እግዚአብሔር የኃጢአቶችዋን ክምችት ላይረሳ ስለሚችል፥ ሁኔታዋ ተስፋ የሌለው እንደሆነ በመግለጽ ደብዳቤ ጻፈችልኝ። ለደብዳቤዋም ምላሽ ስጽፍ፥ ምንም እንኳ በእግዚአብሔርና በሰዎች እንደተተወች መስሎ ቢሰማትም፥ እርሱ እንዳልተዋትና ልቧ በጭንቀት እንዲሞላ ያደረገው፥ የእግዚአብሔር ይቅርታና ሰላም እንደሚያሻት እንድትገነዘብ መሆኑን ገለጽሁላት። በኋላም ስትጽፍልኝ፥ የእግዚአብሔር ሰላም ሊኖራት እንደሚችል በተረዳች ጊዜ ወደ ላይ እየዘለለች እንደ ሰባ እምቦሳ እንደፈነጨች ገለጸችልኝ። ልዩነቱን የሚያመጣው የኛ ሰላም ሳይሆን፥ የርሱ ሰላም እንደሆነ ኢየሱስ ይናገራል፡- «ሰላሜን እስጣችኋለሁ፤ እኔ የምሰጣችሁ ዓለም እንደሚሰጥ አይደለም» (ዮሐ. 14:27)።

በሮሜ ውስጥ ጳውሎስ አስደናቂ ነገር ይናገራል፡- «የተስፋ አምላክም በመንፈስ ቅዱስ ኃይል በተስፋ እንድትበዙ በማመናችሁ ደስታንና ሰላምን ሁሉ ይመላባችሁ» (15:13)። ደስታና ሰላም ከዚህ በተሻለ ሁኔታ እንዴት ሊገለጽ ይችላል? በመሠረቱ የመንፈስ ፍሬ ሰላም ነው። በልብህም ሰላም አለን?

16. የመንፈስ ፍሬ - ትዕግሥት፣ ቸርነት፣ በጎነት

የመጀመሪያው ምድብ የመንፈስ ፍሬ በቀዳሚነት አምላካዊ ግንኙነት ሲኖረው፤ እንዲሁም ደግሞ ሌሎች ሰዎች የሚያዩት ውጫዊ ውጤት አለው፤ ስለዚህም ነው የእግዚአብሔር ፍቅር፣ የጌታ ደስታና የእግዚአብሔር ሰላም እያልን የምንናገረው። ትዕግሥት፣ ቸርነትና በጎነት የሚገኙበት ሁለተኛው ምድብ፣ በውጫዊ ግንኙነቶቻችን ውስጥ ከሚኖረን ክርስቲያናዊ ባሕርይ ጋር የተቆረኘ ነው። ተናዳጆች፣ ጨካኞች ወይም ባለጌዎች ከሆንን ሁለተኛውን የመንፈስ ፍሬ ምድብ እናጣለን። መንፈስ ቅዱስ በሚቆጣጠረን ጊዜ ግን በውስጣችን ያሉት የትዕግሥት፣ የቸርነትና የበጎነት ተክሎች ማቆጣጠርና ማፍራት ይጀምራሉ።

የመንፈስ ፍሬ፡ - ትዕግሥት

ትዕግሥት የሚለው የአማርኛ ቃል በግሪክ ሊያስቆጣ በሚችል ሁኔታ ውስጥ ሁሉን ችሎ በጽናት የሚያልፈውን ሰው የሚያመለክት ነው። በቃሉ ውስጥ በደል ሲፈጸምብን ያለቁጣ ወይም ክፉ ምላሽ ወይም በቀል ሳንመልስ በትዕግሥት የመጽናት አሳብ በቃሉ ውስጥ ይገኝበታል። በመሆኑም፤ ይኼኛው የመንፈስ ፍሬ ከሰዎች ጋር በሚኖረን ግንኙነት ውስጥ ይታያል። ይህ በእውነተኛ ፍቅር ላይ የተመሠረተ የፍቅር ትዕግሥት ነው። የምንናደድ፣ የምንበቀል፣ ጥላቻ የነገሠብንና ለጎረቤቶቻችን ክፉዎች ከሆንን፣ ታጋሾች ሳንሆን ብስጩዎች ነን ማለት ነው። እንዲህ በሚሆንበት ጊዜ፤ መንፈስ ቅዱስ እኛን አልተቆጣጠረንም ማለት ነው።

ትዕግሥት በዙሪያው ካሉት ሰዎች ጋር ባለው ግንኙነት፣ በቸርነትና በበጎነት የሚመለከት፣ የአፍቃሪና ርኅሩኅ ልብ ከገደብ ያለፈ ነጻብራቅ ነው። ትዕግሥት የሌሎችን ጥፋቶች ፍትሐዊነት በጎደለው ትችት ሳይሆን በቸርነት፣ በርኅራኄና በአሳቢነት ይፈርዳል። እንዲሁም ትዕግሥት የጌታ ሥራ በሚሠራበት ጊዜ የሚያጋጥሙትን ድካሞች፣ ጭንቀቶችና ሰደቶች መሸከምን ያጠቃልላል።

ትዕግሥት እውነተኛ ክርስቶስን የመምሰል አንዱ አካል ነው። ትዕግሥት ብዙውን ጊዜ በሌሎች ሕይወት ውስጥ እያየን የምናደንቀው፣ በራሳችን ውስጥ ግን የማይታይ ነገር ነው። ጳውሎስ «በበጎ ሥራ ሁሉ ፍሬ እያፈራችሁ፤ በእግዚአብሔርም እውቀት እያደጋችሁ፤ ከደስታም ጋር

በሁሉ ለመጽናትና ለመታገሥ እንደ ከብሩ ጉልበት መጠን በኃይል ሁሉ ...» ልንበረታ እንደምንችል ያስተምረናል (ቆላ. 1: 10-12)። ትዕግሥት በሕይወታችን ውስጥ ለመማር ባለን ፈቃደኝነት ላይ ተመሥርቶ ከእግዚአብሔር ቃል የሚመነጭ ነው። ራስ-ወዳዶች ስንሆን፤ ቁጣ ወይም ክፉ አሳብ ሥር መስደድ ሲጀምር፤ ትዕግሥት ማጣት ወይም ተስፋ መቁረጥ ሲገዛን፤ የችግራችን ምንጮች እኛው እንጂ፤ እግዚአብሔር እንዳልሆነ መረዳት አለብን። ይህንንም ሁኔታ ጊዜ ሳንሰጥ ወዲያውኑ መተው፤ ማስወገድና ገለል ማድረግ አለብን። የሚመጣውም ከአርጌው የጋጢአት ተፈጥሮ ነው።

ትዕግሥትና ፈተና

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ትዕግሥት ከመከራዎች ጋር በቅርብ የተቆራኘ ነው፤ ይህም የማይታበል ሐቅ ነው። በተራው የሕይወት እንቅስቃሴያችን ታጋሾች ልንሆን እንችላለን፤ አንዳንዴ መከራዎች በሚመጡብን ጊዜ ግን እንዴት ያለ ጸባይ እናሳያለን? በተለይም በዚህ ጊዜ ነው የመንፈስ ፍሬ የሆነው ትዕግሥት የሚያስፈልገን። መጽሐፍ ቅዱስ፤ መከራዎች ለኛ መልካም ሊሆኑ እንደሚችሉ ከሚናገርባቸው ምክንያቶች አንዱ እንድንጠነክር ከመርዳታቸውም በላይ፤ በተለይም ትዕግሥት በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት በሕይወታችን ውስጥ እንዲዳብር ያደርጋሉ። «ወንድሞቼ ሆይ፤ የእምነታችሁ መፈተን ትዕግሥትን እንደሚያደርግላችሁ አውቃችሁ፤ ልዩ ልዩ ፈተና ሲደርስባችሁ እንደ ሙሉ ደስታ ቁጠሩት» ይላል (ያዕ. 1: 2-3)።

ይህ እውነት ከሆነ፤ መከራዎችና ፈተናዎች የመንፈስ ፍሬ የሆነውን ትዕግሥት በብዛት እያፈሩ፤ የጥንካሬ ሁሉ ምንጭ ወደሆነው አምላክ ይበልጥ እንድንጠጋ ስለሚያደርጉን፤ በደስታ ልናስተናግዳቸው ይገባል። ታላላቅ ጦርነቶች ሲመጡ ለመጽናት የሚያዘጋጅን፤ በትናንሽ የዕለት ተዕለት ተስፋ መቁረጦችና ብስጭቶች ውስጥ አዘውትረን የምንለማመደው ትዕግሥት ነው።

ውስጣዊ የልብ መቦርቦር ብዙውን ጊዜ ሰውን በማታለል ለማሳሳት ጭንብል ለሚያጠልቀው ለሰይጣን ጥቃት ያጋልጠናል። ቢሆንም የመጀመሪያው የፈተና ምልክት እንደታየ ወዲያውኑ በጸሎት መንፈስ ቅዱስን መጣራትን የተለማመደ ልብ፤ እንዲህ ዓይነቱን ቡርቦራ የሚፈራበት ምክንያት የለውም። በአጭር ጊዜ ጸሎት በጣም ፈጣንና ቅጽበታዊ ለውጥ ስለሚመጣ፤ አስፈላጊነቱን እንኳ ሳናውቅ ጸሎቱን

እናደርጋለን። መጽሐፍ ቅዱስ «በመከራ ታገሡ፤ በጸሎት ጽኑ» ይለናል (ሮሜ 12: 12)። በበኩሌ ጸሎት ከሁሉም በላይ የሚያስፈልገኝ ብስጭት ወይም መንፈሳዊ ያልሆነ አሳብ ሲጫጫኝ ነው። እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ትልቅም ይሁን ትንሽ በምጋፈጠው መንፈሳዊ ውጊያ ውስጥ ሊረዳኝ ሁልጊዜ ከእኔ ጋር ነው። ይሁንና ጸሎት ሳለበው ለችግራ ደራሽ እንዲሆንልኝ ከተፈለገ፣ የሕይወቴ ክፍል እስኪሆን ድረስ ዕለት ተዕለት ሆነ ብዬ ጸሎትን ማዘውተር አለብኝ።

አንድ የታመነ አማካሪ የነበረው ወዳጄ አንድ ጊዜ፥ አልፎ አልፎ ከሁሉም የከፋ ፈተና የሚመጣብን እግዚአብሔርን «ለምን?» እያልን ስንጠይቀው ነው በማለት አጫወተኝ።

ቻርልስ ሕምብሪ እንዳመለከቱት፥ «ችግሮች በሚያጋጥሙን ጊዜ የሚደርሱብንን አስከፊ ገጽታዎች መመልከት ስለሚከብደን፥ የታማኙን አምላክ ትክክለኛነት ለመጠራጠር እንከጅላለን። ይሁንና እነዚህ ጊዜያት በሕይወታችን ውስጥ ከሁሉም የላቀ ትርጉም የሚሰጣቸው ሊሆኑ ይችላሉ።»¹

ከእግዚአብሔር ታላላቅ አገልጋዮች አንዱ ፖል ሊትል በ1975 በመኪና አደጋ ሲሞት፥ ወዲያው እግዚአብሔርን «ለምን?» ብዬ ጠየቅሁት። ፖል እጅግ ብልህ ከሆኑ ወጣት ዕቅድ - አውጪዎችና የመጽሐፍ ቅዱስ አስተማሪዎች አንዱ ነበር። የሥነ-መለኮት ፕሮፌሰር፥ የ«ኢንተር-ቫርሲቲ» ክርስቲያናዊ ኅብረት መሪና የቡድናችንም አባል ነበር። ባለቤቱ ሜሪም ልቧ እየታመሰባት «ለምን?» ብላ እንደጠየቀች እርግጠኛ ነኝ። ይሁንና፥ ከጥቂት ወራት በኋላ፥ ከቡድናችን አባላት ሚስቶች ጋር ስትጫወትና ያገኘችውን ድል ስታካፍል፥ ግሩም የሆነ መንፈስ ስለ ነበራት እኛ እርስዋን ከምናጽናናት ይልቅ፥ እርስዋ እኛን ታጽናናን ነበር።

ጉዳት ወይም ቅጣት ሊያሠቃየን ቢችልም፥ ዘማሪው «ልቅሶ ማታ ይመጣል፥ ጠዋት ግን ደስታ ይሆናል» ብሎአል [መዝ. (30): 5]። ማንኛውም በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ ክርስትያን፥ በታማኝነት በ«መከራው ከተካፈለ» (ፊልጵ. 3: 10)፥ ትዕግሥትን ገንዘቡ ከማድረግ አይቦዝንም።

በሕይወታችን ውስጥ ፍሬ እንዲታይ፥ ጉድለታችንን እንድንመረምር፥ እግዚአብሔር ሲፈልግ ቅጣትን፥ መከራንና ስደትን እንድንጋፈጥ ይፈቅዳል። ዮሴፍ በሚጠሉት ወንድሞቹ ወደ ግብጽ አገር ተሸጦ ባይሄድና በጲጥፋራ በሐሰት ተከሰሶ ባይታሰር፥ የሕይወቱ መለያ

የሆነውን ትዕግሥት ለማግለል አይችልም ነበር። የፈርዖንን ጠጅ አሳላፊ ወደ ንጉሡ ቤተ መንግሥት እንደሚመለስ ከነገረው በኋላ እንኳ፡ ፍትሕ በጉደለው ሁኔታ ታስሮ እንዳለ እንዲነግርለት ቢጠይቀውም፡ ከእስር ቤቱ ለመገላገል ሁለት ተጨማሪ ዓመታት መጠበቅ ነበረበት።

ጌታን በምንጠባበቅበት ጊዜ፡ ጌታ አንዳንድ ጊዜ እኛን ለመርዳት የሚዘገይ ቢመስለንም፡ ከቶውንም ከሚገባው በላይ አርፍዶ አይመጣም። ጳውሎስ እንደጻፈው፡ «የማይታየውን እንጂ የሚታየውን ባንመለከት፡ ቀላል የሆነ የጊዜው መከራችን የክብርን የዘላለም ብዛት ከሁሉ መጠን ይልቅ ያደርግልናልና» (2ኛ ቆሮ. 4:17)። ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ «በመታገዣችሁም ነፍሳችሁን ታገኛላችሁ» ብሎአል (ሉቃ. 21:19)። መንፈስ ቅዱስ ሌሎችን ለመባረክ የሚጠቀመው ይህንኑ ትዕግሥት ነው።

ይሁን እንጂ ስለ ትዕግሥት በምንናገርበት ጊዜ ከአንድ ነገር መጠበቅ አለብን። አንዳንድ ጊዜ ተገቢና ግልጽ ተግባር መፈጸም ሲኖርብን በትዕግሥት እናመካኛለን። አንዳንድ እውነትን ለመጋፈጥ ስለማንፈልግ፡ አስጊ በሆነ ራስን የማግለል ተግባር ውስጥ እናልፋለን፤ በስሕተት ትዕግሥት ያልሆነውን ትዕግሥት ነው እንላለን። ኢየሱስ ግን በግልጽ፡ «በመቅደስ ውስጥ የሚሸጡትንና የሚገዙትን ሁሉ አወጣ፡ የገንዘብ ለዋጮችንም ገበታዎች የርግብ ሻጮችንም ወንበሮች ገለበጠ» (ማቴ. 21:13 ጀምሮ)። በተጨማሪም በቁጣ ተሞልቶ ጻፎችንና ፈሪሳውያንን ወቅሶአቸዋል (ማቴ. 21 ከቁጥር 13 ጀምሮ)። መቼ «የጽድቅ ቁጣ» መቆጣት እንዳለበትና መቼ መታገሥ እንዳለበት፡ እንዲሁም ትዕግሥት አንድን ተግባር ላለማከናወን ወይም የባሕርይን ጉድለት ለመሸሸግ ማመካኛ የሚሆንበትን ጊዜ የሚያውቀው በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ ክርስቲያን ነው።

የመንፈስ ፍሬ፡ - ቸርነት

ቸርነት ወይም ገርነት ወደ ውጭ አድጎ የሚወጣ ሁለተኛው የፍሬው ክፍል ነው። ይህ ቃል ጠቅላላውን ባሕርይ የሚሞላና የሚያልፍ ቸርነትን ከሚያመለክት የግሪክ ቃል የመጣ ነው። ቸርነት ሽካራውንና ጠንካራውን ነገር ሁሉ አጥቦ ያስወግደዋል። በርግጥ ቸርነት ዘላቂ ፍቅር ነው።

ኢየሱስ ቸር ነበረ። ወደ ዓለም በመጣ ጊዜ፡ የምሕረት ተቋሞች እምብዛም አልነበሩም ማለት ይቻላል። ብዙ ሆስፒታሎች ወይም የአእምሮ ሕክምና ተቋሞች፡ ለድሆች መጠጊያ የሚሆኑ ስፍራዎች፡ ወላጆች ለሌላቸው ልጆች ለማረፍያነት የሚውሉ፡ ለተጣሉ ሰዎች እንደ

መንከባከቢያ የሚያገለግሉ ተቋሞች አልነበሩም። ከዛሬው ዘመን ጋር ሲነጻጸር፤ በጣም ጭካኔ የነገሠበት ዓለም ነበር። ክርስቶስ ያንን ሁኔታ ለውጦታል። እውነተኛ ክርስትና በሚታይበት ጊዜ ሁሉ ተከታዮቹ የገርነትና የቸርነት ተግባራትን ፈጽመዋል።

ገርነት የሚለው ቃል መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ብዙ ጊዜ ተደጋግሞ አልተጠቀሰም። ከሥላሴ ሦስት አካላት ጋር በተያያዘ ሁኔታ ተገልጾ እናገኘዋለን። በመዝ. (18)፡35 (በአዲስ ትርጓሜ) የእግዚአብሔር ክብካቤ፤ በ2ኛ ቆሮ. 10፡1 የክርስቶስ ገርነት፤ እንዲሁም በገላትያ 5፡22 የመንፈስ ቅዱስ ገርነት ተጠቅሶ ይገኛል። ቻርልስ ሌጎን፤ «አንድ ሰው ለኃጢአት ካለው ጥላቻ የተነሣ በኃጢአተኛውም ላይ ሊጨክንና ቸርነትን ላያደርግለት ይችላል ... አንዳንድ ሰዎች ለጽድቅ እንዲህ ያለ ፍላጎት ስለሚኖራቸው፤ ለወደቁት ሰዎች የሚያሳዩት ርኅራኄ የላቸውም»² ብለዋል።

በሕይወት ጉዳና ላይ በወደቁት ሰዎች ላይ መብላጫት ወይም መጨከን ተላል ነው! በአሜሪካ፤ የ«ሂፒ» እንቅስቃሴ (ባህላዊ አስተሳሰቦችንና ማኅበራዊ እሴቶችን የማግለል ሁኔታ) በተጀመረ ጊዜ፤ ብዙ ሰዎች፤ ጭካኔ በተሞላበትና ፍቅር በጉደለው ሁኔታ ተመለከቱዋቸው። መጽሐፍ ቅዱስ ግን እንደዚህ አላስተማረንም። ኢየሱስ ቢሆን ኖሮ እነዚህን ሰዎች ፍቅር በተሞላበት «ቸርነት» ወይም «ገርነት» ይመለከታቸው ነበር። በቁጣ የተመለከታቸው ሰዎች ግብዝ የሃይማኖት መሪዎች ብቻ ሲሆኑ፤ ለሌላው ሰው ሁሉ አስደናቂ ቸርነትን አላይቷል። ንስሐ ለመግባት ይዘጋጁ የነበሩ ብዙ ኃጢአተኞች፤ ርኅራኄ ርቆት ሕግ አጥባቂነት በሚስተዋልበት ሃይማኖታዊ መመሪያ ላይ በሚያተኩረው ቀዝቃዛና ግትር ክርስትና ግራ ተጋብተዋል፤ ዳሩ ግን ኢየሱስ ሁሉንም ሰው በፍቅር፤ በገርነትና በቸርነት ያስተናግድ ነበር። ሕፃናት እንኳ ገርነቱ ተሰምቶአቸው በጉጉትና ከፍርሃት ነፃ በሆነ ስሜት ቀርበውታል።

ጳውሎስ ለወጣቱ ጢሞቴዎስ ሲጽፍ፤ «የጌታም ባሪያ ለሰው ሁሉ ገር ... ሊሆን እንጂ ሊጣላ አይገባውም» ብሎአል (2ኛ ጢሞ. 2፡24)። ያዕቆብም፡- «ላይኛዬቱ ጥበብ ግን በመጀመሪያ ንጽሕት ናት፤ በኋላም ታራቂ፤ ገር፤ እሺ ባይ፤ ምሕረትና በጉ ፍሬ የሞላበት፤ ጥርጥርና ግብዝነት የሌለበት ናት» ብሎአል (ያዕ. 3፡17)።

አንዳንዶች ገርነት የደካማነት ምልክት ነው ይላሉ፤ ዳሩ ግን ተሳስተዋል። አብርሃም ሊንከን በገርነታቸውና በትሕትናቸው የታወቁ ሰው ነበሩ፤ ነገር ግን ደካማ ነበሩ ሊባል ከቶውንም አይቻልም። በሌላ በኩል፤

የባሕርያቸው ጥንካሬና ገርነት የነበረበት ርኅሩኅ መንፈሳቸው ተዋሕደው ነበር ትልቅ ሰው እንዲሆኑ ያበቋቸው።

«የመንፈስ ፍሬ» በሚለው መጽሐፋቸው ውስጥ ሄምብሪ «ባሁኑ ዘመን ሰዎች ሚሳይሎችን ወደሚፈልጉዋቸው አቅጣጫ እንዲሄዱላቸው መምራት እየቻሉ ሳለ ራሳቸውን ግን መምራት አቅቶአቸው እናያለን፤ ስለዚህ ለእንደነዚህ ዓይነቶቹ ሰዎች ገርነትን ማሳየት የሚያስፈልግ ዘመን መሆኑን ማወቅ ይኖርብናል። ወደ ጨረቃ መድረስ፣ በሩቅ ከሚገኙት ፕላኔቶች መልእክቶችን ማምጣትና መላክ፣ እንደ እንዝርት በሚሸከረከሩ ተዘዋዋሪ መንኲራኩሮች አማካይነት መረጃዎችን ማግኘት በምንችለበት ዘመን ውስጥ በአካባቢዎቻችን ላሉት ሰዎች ግን ርኅሩኄን ማሳየት አለመቻላችን የሚገርም ነገር ነው»³ ብለዋል።

ስለ መንፈስ ቅዱስ ነገሮች፣ መምሪያና ትምህርት ማግኘት የሚቻለው መድረኩን ከያዘው አገልጋይ ሲሆን፣ ለዚህ ትውልድ የሚያስፈልገው ግን በቃሉ ስብከት አማካኝነት መከሰት አለበት፤ ዳሩ ግን ስብከቱ ምንም ያህል ማራኪ፣ ምንም ያህል በጥሩ ሁኔታ የተቀነባበረ ቢሆንና ሰባኪውም ምንም ያህል ስጦታ ቢኖረው፣ አገልግሎቱ ቸርነትና የዋህነት ከጉደለው፣ ብዙዎችን ወደ ክርስቶስ ሊያመጣ አይችልም። የዋህ ልብ በክፉዎች ኃጢአት፣ እንደዚሁም በመልካሞች መሥዋዕት ላይ የሚያነባ የተሰበረ ልብ ነው።

የመንፈስ ፍሬ፡ - በጎነት

ከዚህ ሦስት ነገሮች ከሚገኙበት ምድብ ውስጥ ሦስተኛው በጎነት ነው። ይህም ቃል የተወሰደው በመልካም መመሪያ ሥር ስለሚኖርና መልካም ወደ ሆነው ስለሚያልም ባጠቃላይ ከሁሉም የላቁ የግብረ-ገብና የሥነ-ምግባር ዋጋዎችን ስለሚወክል ሰው ከሚኖር የግሪክ ቃል ነው። ጳውሎስ «የብርሃኑ ፍሬ በበጎነትና በጽድቅ በእውነትም ሁሉ ነውና» (ኤፌ. 5:9) በማለት ይጽፋል። እንዲሁም «ስለዚህም ደግሞ እንደ አምላካችን እንደ ጌታም እንደ ኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ፣ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ስም በእናንተ ዘንድ ሊከብር፣ እናንተም በእርሱ ዘንድ ልትከበሩ አምላካችን ለመጥራቱ የምትበቁ አድርጎ ይቈጥራችሁ ዘንድ፣ የበጎነትንም ፈቃድ ሁሉ የእምነትንም ሥራ በኃይል ይፈጽም ዘንድ ስለ እናንተ ሁልጊዜ እንጸልያለን» ይላል (2ኛ ተሰ. 1:11-12)። በተጨማሪም በሮም የነበረችውን ቤተ ክርስቲያን በማመስገን «እኔም ራሴ ደግሞ፣ ወንድሞቼ ሆይ፣ በበጎነት ራሳችሁ እንደተሞላችሁ፣ እውቀትም ሁሉ

እንደሞላባችሁ፥ እርስ በርሳችሁ ደግሞ ልትገሠጹ እዲቻላችሁ ስለ እናንተ ተረድቼአለሁ» ይላል (ሮሜ 15፡14)።

በቀደመው ምዕራፍ ውስጥ እንደገለጽሁት፥ በቤታችን ዙሪያ ጥቂት የውኃ ምንጮች አሉን። አንደኛው ምንጭ ከቶውንም የማያከትም ንጹሕ ውኃ ስለሚያፈልቅ ለቤታችን የምንጠቀመው ከዚያው ምንጭ ነው። ከዚያ ውኃ የቀመሰ ሰው «እስካሁን ካጋጠሙኝ ውኆች ሁሉ የጠራ ነው» የሚል አስተያየት ሰጥቶአል። እንደ ጥሩ የውኃ ምንጭ ሁሉ፥ መልካም ልብ ባለማድረጥ በጎነትን ያመነጫል።

በመጽሐፍ ቅዱስ አባባል መልካም ወይም «በጎ» የሚለው ቃል ቀጥተኛ ትርጉሙ «እግዚአብሔርን መምሰል» ማለት ነው። ፍጹም በጎነትን የተላበሰው እርሱ ብቻ ነውና፤ ይሁንና፥ ከፍተኛ የሥነ-ምግባር ደረጃ ማግኘቱ አንድ ነገር ሲሆን፥ መንፈስ ቅዱስ ከመለኮታዊ ምንጭ ከሚያፈራው የመንፈስ ፍሬ የሚገኘው በጎነት ሌላ ጉዳይ ነው፤ በዚህ ስፍራ ትርጉሙ እንዲሁ «መልካም ተግባር» ከመፈጸም በላይ ነው። በጎነት ከዚያ የጠበቀ ነው። በጎነት በተግባር የሚታይ ፍቅር ነው። የሚያጠቃልለውም ከውስጡ የሚገኘውን የጽድቅ አላብ ብቻ ሳይሆን፥ በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት በዕለታዊ ሕይወት ውስጥ የሚታየውን ጽድቅ ነው። ሚዳሊያዎችንና ሽልማቶችን ተስፋ ሳያደርጉ፥ እግዚአብሔርን ደስ ለማሰኘት፥ ከመልካም ልብ መልካሙን ነገር ማድረግ ማለት ነው። ክርስቶስ የዚህ ዓይነት በጎነት የያንዳንዱ ክርስቲያን የሕይወት ክፍል እንዲሆን ይሻል። ሰው ለበጎነት ምንም ዓይነት መተኪያ ሊያገኝለት አይችልም፤ እንዲሁም ማንኛውም ሰው አስመስሎ ለመሥራት ቢሞክርም እንኳን ሊቀዳው አይችልም።

ተር፥ «ሰው ጊዜውን በመጠበቅ አብረውት ካሉት ሙዚቀኞች ጋር እኩል ካልተጫወተ፥ ምናልባት ሌላ ከበሮ መቼን እያዳመጠ ይሆናል። ምንም ያህል መለኪያ ወይም ርቀት ቢኖረው፥ ወደሚሰማው ሙዚቃ እንዲሄድ ፍቀዱለት» ⁴ በማለት ጽፈዋል። ክርስቲያኖች እንደ መሆናችን መጠን፥እግዚአብሔርን የሚያስደስቱትን የበጎነት ደረጃዎች እየተከተልን፥ ወደ መንፈስ ቅዱስ ቅኝት ከመገስገስ በስተቀር ሌላ አማራጭ የለንም።

መልካም ተግባራትን ልንከውን እንችላለን፤ እንደዚሁም የመልካም (የበጎነት) መመሪያዎችን በመለማመድ በሕይወታችን ውስጥ ያለውን «የተለየ» ነገር በዙሪያችን ለሚገኙ ሰዎች ልንመሰክር እንችላለን፤ ይህም ምናልባት እንዲኖራቸው የሚሹት ነገር ሊሆን ይችላል። ከዚህም አልፎ ሌሎች በገዛ ሕይወታቸው ውስጥ የበጎነትን መመሪያዎች እንዴት

ሌሎች በገዛ ሕይወታቸው ውስጥ የበጎነትን መመሪያዎች እንዴት እንደሚለማመዱ ልናሳያቸው እንችላለን፤ ዳሩ ግን መጽሐፍ ቅዱስ፥ «ምሕረታችሁ እንደ ማለዳ ደመና፥ በማለዳም እንደሚያልፍ ጠል ነውና» ይላል (ሆሴዕ 6:4)። እውነተኛ በጎነት የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ስለሆነ በራሳችን ብርታት ለማግኘት የምናደርገው ጥረት ከቶውንም ከዳር አይደርስም።

ዓለም በሕይወታችን ውስጥ የምትመለከተው ማንኛውም በጎነት እውነተኛ የመንፈስ ፍሬ እንጂ፥ በማስመሰል የሚከናወን መተኪያ እንዳልሆነ በጥንቃቄ ማረጋገጥ አለብን፤ ይህም ካልሆነ አንድን ሰው ባለማወቅ ወደ ጥፋት ልንመራው እንችላለን።

ሰይጣን ማንኛውንም ሰብዓዊ ጥረት በመውሰድ የራሱን ዓላማዎች ለማከናወኛ ሊጠቀም እንደሚችልና ዳሩ ግን በክርስቶስ ደም የተሸፈነውንና በመንፈስ ቅዱስ በጥልቀት ሥር የሰደደውን መንፈስ ሊነካ እንደማይችል ባለማቋረጥ ልናስታውስ ይገባል። በማንኛውም ፈተና ውስጥ ጸንቶ ሊቆም የሚችል በጎነት ሊያፈራ የሚችለው መንፈስ ቅዱስ ብቻ ነው።

ውጫዊ የመንፈስ ፍሬዎችን በተመለከተ፥ በጎነት ሁልጊዜም በትዕግሥትና በቸርነት የታጀበ እንጂ ከቶውንም ብቸኛ አይደለም። እነዚህ ሦስቱ ጉን ለጉን የሚሄዱ ሲሆን፥ እኔና አንተ ልንሆን በሚገባን ፍጹም ዓይነተኛ ምሳሌ በሆነው ሰው ሕይወት ውስጥ በግሩም ሁኔታ ተገልጾዋል። በመንፈስ ቅዱስ ኃይል የነዚህ ምድቦች ባሕርይ የሕይወታችን ክፍል ይሆንና ሌሎችን ስለርሱ እናሳስባቸዋለን።